

Kedves Nádas Pál!

Magánemberként írom ezt a néhány sort.

Ma, amikor elmondta döntését, nagyon nehéz volt okos dolgot mondanom, de azóta is ez jár a fejemben.

Nagyon méltánytalannak tartom, hogy egy ilyen karizmatikus embernek így kell lemondania élete egyik nagy művéről. Az emberi irigység, gonoszság sok mindent tesz tönkre, sok embernek okoz nagyon mély sebeket. Önnel most ez történik, és nagyon sajnálom, hogy így kell ennek lennie.

Számomra azonban azok a nagy és jó emberek akik emelt fővel tudnak felállni egy székből, akkor amikor idejét érzik.

Ön kapott egy olyan esélyt az életben amit nem szabad eldobni: az élet esélyét.... Vigyáznia kell magára, de ehhez változtatni kell!

Most nagyon nehéz és csak bízom benne, hogy az élet ezt is helyére teszi, és hogy majd idővel a szépre fog emlékezni a sporthoz kapcsolódó időkből. Büszke lehet és nagyon elégedett, hogy ilyen sok szép- emberi és becses dolgot tud felmutatni. Sikeres ember, de a gáncsokat néha csak így lehet elkerülni.

Bízzon az iskolájába, itt még nagyon sok munka, siker és öröm várja, hisz most építi a mi gyönyörű új és jó iskolánkat!!!

Kérem ne vegye tolaodásnak levelem, csak nagyon féltem attól, hogy érzelmileg ez a helyzet sok erőt vesz majd el a gyógyulástól, de most A GYÓGYULÁS A LEGFONTOSABB!!!!

Őszinte tisztelettel: Bartos Adél